

II

(Незаконодавчі акти)

РЕГЛАМЕНТИ

**ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 342/2014 від 21 січня 2014 року
що доповнює Директиву Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС та Регламент
Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 щодо нормативно-технічних стандартів
застосування методів розрахунку вимог до достатності капіталу для фінансових конгломератів
(Текст стосується ЄЄП)**

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу,

Беручи до уваги Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги до кредитних установ та інвестиційних фірм і про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012⁽¹⁾, зокрема його статтю 49(6),

Беручи до уваги Директиву Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС від 16 грудня 2002 року про додатковий нагляд за кредитними установами, страховими компаніями та інвестиційними фірмами у фінансовому конгломераті і про внесення змін до Директив Ради 73/239/ЄЕС, 79/267/ЄЕС, 92/49/ЄЕС, 92/96/ЄЕС, 93/6/ЄЕС і 93/22/ЄЕС та Директив Європейського Парламенту і Ради 98/78/ЄС і 2000/12/ЄС⁽²⁾, зокрема її статтю 21а(3),

Оскільки:

- (1) Стосовно фінансових конгломератів, до складу яких входять важливі банківські або інвестиційні і страхові підприємства, необхідно виключити багаторазове використання елементів, які на рівні фінансового конгломерату можуть бути враховані для розрахунку власних коштів, тобто багаторазове врахування коштів, а також будь-яке невідповідне внутрішньогрупове створення власних коштів, для того щоб точно відобразити наявність власних коштів конгломератів для покриття збитків та забезпечити дотримання додаткових вимог до достатності капіталу на рівні фінансового конгломерату.
- (2) Важливо забезпечити, щоб власні кошти, які перевищують галузеві вимоги до платоспроможності, враховувалися на рівні конгломерату лише тоді, коли не існує перешкод для передачі активів або погашення зобов'язань між різними підприємствами конгломерату, у тому числі на міжгалузевому рівні.
- (3) Фінансовий конгломерат повинен враховувати власні кошти, які перевищують галузеві вимоги до платоспроможності, при розрахунку власних коштів, лише якщо такі кошти можуть передаватися між підприємствами цього фінансового конгломерату.
- (4) Відповідні правила повинні враховувати, що вимоги до внутрішньогалузевих власних коштів мають на меті покриття ризиків, пов'язаних із такою галуззю, а не покриття ризиків за межами такої галузі.
- (5) Щоб забезпечити послідовний розрахунок додаткових вимог до достатності капіталу, необхідно скласти перелік галузевих вимог, які становлять вимоги до платоспроможності для цих цілей. Такі вимоги не повинні обмежувати галузеві положення щодо заходів, яких необхідно вживати у разі порушення галузевих вимог до платоспроможності. Зокрема, якщо на рівні фінансового

⁽¹⁾ ОВ L 176, 27.06.2013, с. 1.

⁽²⁾ ОВ L 35, 11.02.2003, с. 1.

II

(Незаконодавчі акти)

РЕГЛАМЕНТИ

**ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 342/2014 від 21 січня 2014 року
що доповнює Директиву Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС та Регламент
Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 щодо нормативно-технічних стандартів
застосування методів розрахунку вимог до достатності капіталу для фінансових конгломератів
(Текст стосується ЄЄП)**

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу,

Беручи до уваги Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги до кредитних установ та інвестиційних фірм і про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 ⁽¹⁾, зокрема його статтю 49(6),

Беручи до уваги Директиву Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС від 16 грудня 2002 року про додатковий нагляд за кредитними установами, страховими компаніями та інвестиційними фірмами у фінансовому конгломераті і про внесення змін до Директив Ради 73/239/ЄЕС, 79/267/ЄЕС, 92/49/ЄЕС, 92/96/ЄЕС, 93/6/ЄЕС і 93/22/ЄЕС та Директив Європейського Парламенту і Ради 98/78/ЄС і 2000/12/ЄС ⁽²⁾, зокрема її статтю 21а(3),

Оскільки:

(1) Стосовно фінансових конгломератів, до складу яких входять важливі банківські або інвестиційні і страхові підприємства, необхідно виключити багаторазове використання елементів, які на рівні фінансового конгломерату можуть бути враховані для розрахунку власних коштів, тобто багаторазове врахування коштів, а також будь-яке невідповідне внутрішньогрупове створення власних коштів, для того щоб точно відобразити наявність власних коштів конгломератів для покриття збитків та забезпечити дотримання додаткових вимог до достатності капіталу на рівні фінансового конгломерату.

(2) Важливо забезпечити, щоб власні кошти, які перевищують галузеві вимоги до платоспроможності, враховувалися на рівні конгломерату лише тоді, коли не існує перешкод для передачі активів або погашення зобов'язань між різними підприємствами конгломерату, у тому числі на міжгалузевому рівні.

(3) Фінансовий конгломерат повинен враховувати власні кошти, які перевищують галузеві вимоги до платоспроможності, при розрахунку власних коштів, лише якщо такі кошти можуть передаватися між підприємствами цього фінансового конгломерату.

(4) Відповідні правила повинні враховувати, що вимоги до внутрішньогалузевих власних коштів мають на меті покриття ризиків, пов'язаних із такою галуззю, а не покриття ризиків за межами такої галузі.

(5) Щоб забезпечити послідовний розрахунок додаткових вимог до достатності капіталу, необхідно скласти перелік галузевих вимог, які становлять вимоги до платоспроможності для цих цілей. Такі вимоги не повинні обмежувати галузеві положення щодо заходів, яких необхідно вживати у разі порушення галузевих вимог до платоспроможності. Зокрема, якщо на рівні фінансового конгломерату виникає дефіцит через порушення сукупної вимоги до рівня буферного капіталу, передбаченої главою 4 розділу VII Директиви Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС ⁽³⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 176, 27.06.2013, с. 1.

⁽²⁾ ОВ L 35, 11.02.2003, с. 1.

необхідні заходи повинні ґрунтуватися на викладених у вказаній главі заходах.

(6) У процесі розрахунку додаткової вимоги до достатності капіталу фінансового конгломерату необхідно також обчислити і номінальну вимогу до платоспроможності, і номінальний рівень власних коштів для нерегульованих фінансових підприємств цього фінансового конгломерату.

(7) Частина II додатка I до Директиви 2002/87/ЄС передбачає три технічні методи розрахунку вимог до рівня достатності капіталу на рівні фінансового конгломерату: метод консолідування обліку (метод 1), метод вирахування та складання (метод 2) та метод комбінування (метод 3), що передбачає поєднання методу 1 і методу 2. Необхідно уточнити технічні методи розрахунку 1 і 2 для забезпечення їх послідовного застосування. Крім того, необхідно уточнити обставини використання методу 3 і забезпечити, щоб компетентні органи дозволяли використання такого методу за подібних обставин, застосовували спільні критерії та вимагали послідовного застосування методу різними фінансовими конгломератами. Компетентні органи повинні дозволяти застосування методу 3, тільки якщо фінансовий конгломерат може довести, що застосування лише методу 1 або 2 не буде обґрунтовано доцільним. Використання методу 3 повинне бути послідовним у часі, щоб забезпечити однаковість умов. Оскільки технічні методи розрахунку застосовують відповідно до технічних принципів, передбачених частиною I додатка I до Директиви 2002/87/ЄС, необхідно також уточнити такі принципи.

(8) Метод 1 для розрахунку платоспроможності групи, що визначений у Директиві Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС ⁽⁴⁾, та метод 1 для розрахунку додаткових вимог до достатності капіталу, що визначений у Директиві 2002/87/ЄС, необхідно вважати еквівалентними, оскільки обидва ці методи відповідають основним цілям додаткового нагляду. Обидва методи забезпечують виключення внутрішньогрупового створення власних коштів, а також розрахунок власних коштів згідно з означеннями та у межах граничних норм, що передбачені відповідними галузевими правилами.

(9) Повноваження ухвалювати нормативно-технічні стандарти згідно зі статтею 49(6) Регламенту (ЄС) № 575/2013 тісно пов'язане з передбаченим статтею 21a(3) Директиви 2002/87/ЄС повноваженням, оскільки обидва ці повноваження стосуються послідовного застосування методів розрахунку, викладених у додатку до вказаної Директиви. Щоб забезпечити узгодженість методів розрахунку, визначених для цілей таких законодавчих актів, та сприяти всебічному розгляду і спрощеному доступу до них особами, на яких поширюються такі зобов'язання, бажано викласти ухвалені відповідно до таких повноважень нормативно-технічні стандарти у єдиному Регламенті.

(10) Цей Регламент повинен ґрунтуватися на нових галузевих режимах платоспроможності, створених у Союзі для забезпечення найбільш послідовного застосування методів розрахунку. Тому цей Регламент не повинен застосовуватись до дати застосування Регламенту (ЄС) № 575/2013. Залежні від застосування Директиви 2009/138/ЄС правила необхідно застосовувати з дати застосування вказаної Директиви. Таким чином, поточну національну імплементацію розрахунку додаткових вимог до достатності капіталу необхідно продовжувати у не гармонізованих цим Регламентом сферах до його застосування у повному обсязі, та основні розрахунки, які ґрунтуються на правилах страхової галузі, повинні ґрунтуватися на чинних на момент такого розрахунку правилах страхової галузі.

(11) Цей Регламент ґрунтується на проекті нормативно-технічних стандартів, що його Європейський наглядовий орган (Європейський орган банківського нагляду) (ЕВА), Європейський наглядовий орган (Європейський орган зі страхування і професійних пенсій) (ЕІОРА) та Європейський наглядовий орган (Європейський орган з цінних паперів і ринків) (ESMA) спільно представили Комісії.

(12) ЕВА, ЕІОРА та ESMA провели відкриті публічні консультації щодо проекту нормативно-технічних стандартів, що на ньому ґрунтується цей Регламент, проаналізували можливі пов'язані витрати і вигоди, відповідно до статті 10 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС)

⁽³⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ і пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними фірмами, внесення змін до Директиви 2002/87/ЄС і скасування Директив 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС (ОВ L 176, 27.06.2013, с. 338).

⁽⁴⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС від 25 листопада 2009 року про започаткування і ведення діяльності у сфері страхування та перестрахування (платоспроможність II) (ОВ L 335, 17.12.2009, с. 1).

№ 1093/2010 ⁽⁵⁾, статті 10 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1094/2010 ⁽⁶⁾ та статті 10 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 ⁽⁷⁾, і запитали висновок створеної відповідно до статті 37 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 групи зацікавлених осіб банківської галузі, створеної відповідно до статті 37 Регламенту (ЄС) № 1094/2010 групи зацікавлених осіб галузі страхування і перестраховування, та створеної відповідно до статті 37 Регламенту (ЄС) № 1095/2010 групи зацікавлених осіб галузі цінних паперів і ринків,

УХВАЛИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Предмет

У цьому Регламенті уточнюються вказані у додатку I до Директиви 2002/87/ЄС технічні принципи і технічні методи розрахунку як альтернатива вирахуванню, передбаченому статтею 49(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, та для цілей розрахунку власних коштів і додаткової вимоги до достатності капіталу згідно зі статтею 6(2) Директиви 2002/87/ЄС.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту застосовуються такі терміни та означення:

- (1) «страховий фінансовий конгломерат» означає фінансовий конгломерат, серед фінансових галузей якого найбільше представлена страхова галузь, відповідно до статті 3(2) Директиви 2002/87/ЄС;
- (2) «банківський або інвестиційний фінансовий конгломерат» означає фінансовий конгломерат, серед фінансових галузей якого найбільше представлена банківська галузь або галузь інвестиційних послуг, відповідно до статті 3(2) Директиви 2002/87/ЄС.

ГЛАВА II

ТЕХНІЧНІ ПРИНЦИПИ

Стаття 3

Виключення багаторазового врахування коштів і внутрішньогрупового створення власних коштів

Власні кошти, що є прямим або опосередкованим результатом внутрішньогрупових операцій, не повинні враховуватися під час розрахунку додаткових вимог до достатності капіталу на рівні фінансового конгломерату.

Стаття 4

Можливість передачі і доступність власних коштів

1. Визнані на рівні регульованого підприємства власні кошти, які перевищують суму власних коштів, необхідних згідно з визначеними у Статті 9 галузевими вимогами до платоспроможності, не повинні враховуватися для розрахунку власних коштів фінансового конгломерату або суми власних коштів кожного регульованого та нерегульованого підприємства фінансової галузі у складі фінансового конгломерату, якщо тільки не існує наявна або передбачувана практична чи правова

⁽⁵⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 від 24 листопада 2010 року про Європейський наглядовий орган (Європейський орган банківського нагляду), внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС і скасування Рішення Комісії 2009/78/ЄС (ОВ L 331, 15.12.2010, с. 12).

⁽⁶⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1094/2010 від 24 листопада 2010 року про Європейський наглядовий орган (Європейський орган зі страхування і професійних пенсій), внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС і скасування Рішення Комісії 2009/79/ЄС (ОВ L 331, 15.12.2010, с. 48).

⁽⁷⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 від 24 листопада 2010 року про Європейський наглядовий орган (Європейський орган з цінних паперів і ринків), внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС і скасування Рішення Комісії 2009/77/ЄС (ОВ L 331, 15.12.2010, с. 84).

перешкода для передачі коштів між підприємствами цього фінансового конгломерату.

2. Вказане у п'ятому підпараграфі статті 6(2) Директиви 2002/87/ЄС підприємство під час надання координатору зазначених у вказаному підпараграфі результатів розрахунку і відповідних даних для розрахунку повинне підтвердити координатору дотримання параграфу 1 і надати координатору докази його дотримання.

Стаття 5

Галузеві власні кошти

1. Зазначені у параграфі 2 власні кошти, наявні на рівні регульованого підприємства, можуть бути використані для покриття ризиків, що виникають у галузі, яка визнає такі власні кошти, і не повинні враховуватися як такі, що можуть бути використані для покриття ризиків інших фінансових галузей.

2. Зазначені у параграфі 1 власні кошти є власними коштами, що не включають такі:

(a) статті основного капіталу 1 рівня, додаткового капіталу 1 рівня або капіталу 2 рівня у значенні Регламенту (ЄС) № 575/2013;

(b) статті основних власних коштів підприємств, на які поширюються вимоги Директиви 2009/138/ЄС, якщо такі статті віднесені до капіталу 1 рівня або капіталу 2 рівня відповідно до статті 94(1) та (2) вказаної Директиви.

Стаття 6

Дефіцит власних коштів на рівні фінансового конгломерату

1. Якщо існує дефіцит власних коштів на рівні фінансового конгломерату, то для покриття такого дефіциту повинні використовуватися лише статті власних коштів, які можуть бути використані для цього згідно з галузевими правилами як банківської, так і страхової галузей.

2. Зазначені у параграфі 1 власні кошти є такими:

(a) основний капітал 1 рівня, що визначений у статті 50 Регламенту (ЄС) № 575/2013;

(b) статті основних власних коштів, якщо такі статті віднесені до капіталу 1 рівня відповідно до статті 94(1) Директиви 2009/138/ЄС та включення таких статей не обмежене делегованими актами, ухваленими відповідно до статті 99 вказаної Директиви;

(c) додатковий капітал 1 рівня, що визначений у статті 61 Регламенту (ЄС) № 575/2013;

(d) статті основних власних коштів, якщо такі статті віднесені до капіталу 1 рівня відповідно до статті 94(1) Директиви 2009/138/ЄС та включення таких статей обмежене делегованими актами, ухваленими відповідно до статті 99 вказаної Директиви;

(e) капітал 2 рівня, що визначений у статті 71 Регламенту (ЄС) № 575/2013; та

(f) статті основних власних коштів, якщо такі статті віднесені до капіталу 2 рівня відповідно до статті 94(2) Директиви 2009/138/ЄС.

3. Статті власних коштів, які використовують для покриття дефіциту, повинні відповідати статті 4(1).

Стаття 7

Послідовність

Регульовані підприємства або фінансова холдингова компанія змішаного типу у складі фінансового конгломерату повинні застосовувати метод розрахунку узгоджено у часі.

Стаття 8

Консолідація

Стосовно страхових фінансових конгломератів, викладений у статтях 230, 231 та 232 Директиви 2009/138/ЄС метод 1 для розрахунку групової платоспроможності страхових та перестрахових підприємств повинен вважатися еквівалентним викладеному у додатку I до Директиви 2002/87/ЄС методу 1 для розрахунку додаткових вимог до достатності капіталу регульованих підприємств у

складі фінансового конгломерату, за умови що сфера групового нагляду згідно з розділом III Директиви 2009/138/ЄС суттєво не відрізняється від сфери додаткового нагляду згідно з главою II Директиви 2002/87/ЄС.

Стаття 9

Вимога до платоспроможності

1. Якщо потрібно застосовувати правила для страхової галузі, то для цілей розрахунку додаткових вимог до достатності капіталу вимогами до платоспроможності вважається зазначена у статтях 100 та 218 Директиви 2009/138/ЄС вимога до капіталу для забезпечення платоспроможності, включаючи будь-які застосовувані згідно зі статтею 37 вказаної Директиви додаткові вимоги до капіталу, відповідно до статті 216(4), статті 231(7), статті 232, статті 233(6) та статті 238(2) і (3) вказаної Директиви.

2. Якщо потрібно застосовувати правила для банківської галузі або галузі інвестиційних послуг, то вимоги до власних коштів, викладені у главі 1 розділу I частини 3 Регламенту (ЄС) № 575/2013, та вимоги вказаного Регламенту або Директиви 2013/36/ЄС мати власні кошти у розмірі понад такі вимоги, включаючи вимогу, що виникає на підставі процесу внутрішнього оцінювання достатності капіталу згідно зі статтею 73 вказаної Директиви, будь-яку вимогу, встановлену компетентним органом відповідно до статті 104(1)(а) вказаної Директиви, визначену у статті 128(6) вказаної Директиви сукупну вимогу до рівня буферного капіталу та ухвалені відповідно до статей 458 або 459 Регламенту (ЄС) № 575/2013 заходи повинні вважатися вимогами до платоспроможності для цілей розрахунку додаткових вимог до достатності капіталу.

Стаття 10

Власні кошти фінансового конгломерату і вимоги до платоспроможності

1. З урахуванням параграфів 7, 8 і 9 статті 14, власні кошти фінансового конгломерату і вимоги до платоспроможності повинні обчислюватися згідно з означеннями та у межах граничних норм, що передбачені відповідними галузевими правилами.

2. Власні кошти компаній з управління активами повинні обчислюватися відповідно до статті 2(1)(l) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС ⁽⁸⁾. Вимоги до платоспроможності компаній з управління активами є вимогами, що викладені у статті 7(1)(а) зазначеної Директиви.

3. Власні кошти управителів альтернативних інвестиційних фондів повинні обчислюватися відповідно до статті 4(1)(ad) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС ⁽⁹⁾. Вимоги до платоспроможності управителів альтернативних інвестиційних фондів є вимогами, що викладені у статті 9 зазначеної Директиви.

Стаття 11

Режим щодо міжгалузевої участі

1. Якщо підприємство у складі банківського або інвестиційного фінансового конгломерату володіє часткою участі у підприємстві фінансової галузі, яка вираховується відповідно до статей 14(3) або 15(3), то щодо такої частки участі на рівні фінансового конгломерату додаткові вимоги до достатності капіталу не виникають.

2. Якщо застосування параграфу 1 призводить до прямої зміни очікуваної суми збитків відповідно до підходу на основі внутрішніх рейтингів у значенні глави 3 розділу II частини 3 Регламенту (ЄС) № 575/2013, необхідно додати до власних коштів фінансового конгломерату суму, еквівалентну такій зміні.

Стаття 12

⁽⁸⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень стосовно підприємств колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS) (ОВ L 302, 17.11.2009, с. 32).

⁽⁹⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС від 8 червня 2011 про управителів альтернативних інвестиційних фондів та внесення змін до Директив 2003/41/ЄС і 2009/65/ЄС та Регламентів (ЄС) № 1060/2009 і (ЄС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 01.07.2011, с. 1).

Номінальні власні кошти та номінальні вимоги до платоспроможності для нерегульованих підприємств фінансової галузі

1. Якщо змішана фінансова холдингова компанія володіє часткою участі у нерегульованому підприємстві фінансової галузі, номінальні власні кошти і номінальні вимоги до платоспроможності такого підприємства повинні обчислюватися відповідно до галузевих правил найважливішої галузі фінансового конгломерату.
2. Для нерегульованого підприємства фінансової галузі, яке не є зазначеним у параграфі 1 підприємством, номінальні власні кошти та номінальні вимоги до платоспроможності повинні обчислюватися відповідно до галузевих правил найближчої фінансової галузі для нерегульованого підприємства фінансової галузі. Найближча фінансова галузь повинна визначатися залежно від сфери діяльності відповідного підприємства та обсягу ведення ним такої діяльності. Якщо неможливо чітко визначити найближчу фінансову галузь, необхідно застосовувати галузеві правила найважливішої галузі фінансового конгломерату.

Стаття 13

Галузеві перехідні положення та положення про право на збереження правового режиму

Галузеві правила, що застосовуються для розрахунку додаткових вимог до достатності капіталу, повинні включати будь-які застосовувані на галузевому рівні перехідні положення або положення про право на збереження правового режиму.

ГЛАВА III

ТЕХНІЧНІ МЕТОДИ РОЗРАХУНКУ

Стаття 14

Уточнення технічного розрахунку за методом 1 згідно з Директивою 2002/87/ЄС

1. Власні кошти фінансового конгломерату повинні обчислюватися на основі консолідованої фінансової звітності згідно з відповідними стандартами обліку, що їх застосовують до сфери додаткового нагляду відповідно до Директиви 2002/87/ЄС, та за потреби з урахуванням параграфа 5.
2. Стосовно банківських або інвестиційних фінансових конгломератів, необхідно застосовувати такі правила щодо неконсолідованих інвестицій під час розрахунку власних коштів фінансового конгломерату:
  - (a) неконсолідовані значні інвестиції у підприємство фінансової галузі у значенні статті 43 Регламенту (ЄС) № 575/2013, яке належить до страхової галузі, необхідно повністю вираховувати із власних коштів конгломерату;
  - (b) неконсолідовані інвестиції, окрім згаданих у пункті (a), у підприємство фінансової галузі, яке належить до страхової галузі, необхідно повністю вираховувати із власних коштів конгломерату відповідно до статті 46 Регламенту (ЄС) № 575/2013.
3. З урахуванням параграфа 2, будь-які власні кошти, що випущені підприємством у складі фінансового конгломерату і що ними володіє інше підприємство у складі такого фінансового конгломерату, необхідно вираховувати із власних коштів конгломерату, якщо їх не виключено у процесі консолідування обліку.
4. Підприємство, що є спільно контрольованим підприємством для цілей відповідних стандартів обліку, підлягає галузевим правилам про пропорційне консолідування або включення пропорційних часток.
5. Якщо підприємство, на яке поширюється дія Директиви 2009/138/ЄС, є частиною фінансового конгломерату, то розрахунок додаткових вимог до достатності капіталу на рівні фінансового конгломерату повинен ґрунтуватися на оцінці активів і зобов'язань, розрахованих відповідно до секції 1 і 2 глави VI розділу I Директиви 2009/138/ЄС.
6. Якщо значення активів або зобов'язань підлягають пруденційним коригуванням і вираховуванням відповідно до розділу I частини 2 Регламенту (ЄС) № 575/2013, то використовувані для розрахунку додаткових вимог до достатності капіталу значення активів або зобов'язань повинні бути значеннями, які можна віднести до відповідних підприємств згідно зі вказаним Регламентом, за

виключенням активів і зобов'язань, які можна віднести до інших підприємств фінансового конгломерату.

7. Якщо галузеві правила вимагають розрахунку порогової або граничної норми, то таку порогову або граничну норму на рівні конгломерату необхідно розраховувати на основі консолідованих даних фінансового конгломерату і після вирахувань, що вимагаються параграфами 2 і 3.

8. Для цілей розрахунку порогових або граничних норм регульовані підприємства фінансового конгломерату, що входять до сфери консолідації установи відповідно до секції 1 глави 2 розділу II частини I Регламенту (ЄС) № 575/2013, необхідно розглядати разом.

9. Для цілей розрахунку порогових або граничних норм регульовані підприємства фінансового конгломерату, що підпадають під груповий нагляд відповідно до розділу III Директиви 2009/138/ЄС, необхідно розглядати разом.

10. Для цілей розрахунку порогових або граничних норм на рівні регульованого підприємства регульовані підприємства фінансового конгломерату, що не підпадають під параграф 8 або параграф 9, повинні розраховувати свої відповідні порогові та граничні норми окремо, відповідно до галузевих правил регульованого підприємства.

11. У разі сумування відповідних галузевих вимог до платоспроможності коригування не проводяться, окрім тих, що їх вимагає стаття 11 або що є результатом коригувань галузевих порогових або граничних норм відповідно до параграфа 7.

Стаття 15

Уточнення технічного розрахунку за методом 2 згідно з Директивою 2002/87/ЄС

1. Якщо власні кошти регульованого підприємства підлягають пруденційному коригуванню згідно з відповідними галузевими правилами, необхідно застосовувати одне з таких положень:

(а) скориговану суму, що є чистою сумою, яка повинна враховуватися при розрахунку власних коштів часток участі, необхідно додавати до облікової вартості часток участі згідно з підпараграфом 2 статті 6(4) Директиви 2002/87/ЄС, якщо скоригована сума збільшує регулятивний капітал;

(б) зазначену у пункті (а) скориговану суму необхідно вираховувати з облікової вартості часток участі згідно з підпараграфом 2 статті 6(4) Директиви 2002/87/ЄС, якщо скоригована сума зменшує регулятивний капітал.

2. Стосовно банківських або інвестиційних фінансових конгломератів, значну інвестицію у підприємство фінансової галузі у значенні статті 43 Регламенту (ЄС) № 575/2013, що належить до страхової галузі та не становить частку участі, необхідно повністю вираховувати зі статей власних коштів підприємства, що володіє таким інструментом, відповідно до застосованих до такого підприємства галузевих правил.

3. Внутрішньогрупові інвестиції у будь-які капітальні інструменти, які можна віднести до власних коштів згідно з галузевими правилами, враховуючи відповідні галузеві граничні норми, повинні враховуватися або виключатися з розрахунку власних коштів.

4. Розрахунок додаткових вимог до капіталу необхідно здійснювати за наведеною у додатку формулою.

Стаття 16

Уточнення обставин використання методу 3 згідно з Директивою 2002/87/ЄС

1. Компетентні органи можуть дозволити застосовувати зазначений у додатку I до Директиви 2002/87/ЄС метод 3 лише у будь-якому з таких випадків:

(а) застосовувати зазначений у додатку I до Директиви 2002/87/ЄС метод 1 до всіх підприємств або зазначений у додатку I до Директиви 2002/87/ЄС метод 2 до всіх підприємств у складі фінансового конгломерату недоцільно, зокрема через неможливість використовувати метод 1 щодо одного чи більше підприємств, оскільки вони не входять до сфери консолідації, або через те, що регульоване підприємство зареєстроване у третій країні, і неможливо отримати достатню інформацію для застосування одного з методів щодо такого підприємства;

(b) підприємствами, які могли б застосувати один із методів, у сукупності можна знехтувати для цілей нагляду за регульованими підприємствами фінансового конгломерату.

2. Усі регульовані підприємства фінансового конгломерату, про які не йдеться у параграфі 1, повинні використовувати метод 1 або метод 2.

3. Застосування дозволеного компетентним органом стосовно фінансового конгломерату методу 3 повинне бути послідовним у часі.

ГЛАВА IV

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 17

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після дня його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 5, стаття 6(2), стаття 8, стаття 9(1) і стаття 14(5) та (9) застосовуються із вказаної у статті 309(1) Директиви 2009/138/ЄС дати застосування.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

Вчинено у Брюсселі 21 січня 2014 року.

За Комісію

Президент

José Manuel BARROSO

ДОДАТОК

Методика розрахунку для методу 2 згідно з Директивою 2002/87/ЄС Метод вирахування та складання

Розрахунок додаткових вимог до достатності капіталу за методом 2 необхідно здійснювати на основі застосовних стандартів обліку кожного з підприємств групи за наведеною нижче формулою:

$$scar = \sum_{i=1}^{Gfin} x_i (OF_i) - \left(\sum_{i=1}^{Gfin} (REQ_i) + \sum_{j=1}^G (BV_j) \right)$$
$$scar \geq 0$$

де власні кошти (OF_i) виключають внутрішньогрупові капітальні інструменти, що можуть бути віднесені до власних коштів відповідно до галузевих правил.

Таким чином, додаткові вимоги до достатності капіталу ($scar$) повинні обчислюватися як різниця між:

1. сумою власних коштів (OF_i) кожного регульованого і нерегульованого підприємства фінансової галузі (i) у складі фінансового конгломерату; можуть бути включені компоненти згідно з визначеними відповідними галузевими правилами критеріями; та
2. сумою вимог до платоспроможності (REQ_i) стосовно кожного регульованого та нерегульованого підприємства фінансової галузі (i) групи (G); вимоги до платоспроможності повинні обчислюватися згідно з відповідними галузевими правилами; та облікової вартості (BV_j) часток участі в інших підприємствах (j) групи.

Стосовно нерегульованих підприємств фінансової галузі, номінальні вимоги до платоспроможності повинні обчислюватися відповідно до статті 12. Власні кошти і вимоги до платоспроможності необхідно враховувати у їхній пропорційній частці (x) згідно зі статтею 6(4) Директиви 2002/87/ЄС і додатком I до вказаної Директиви.

Різниця не повинна бути від'ємною величиною.